

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 12. maja.

Jedna glavnih določeb češko-nemške sprave je, da se razdeli deželni šolski svet v dva oddelka, nemški in češki. Ko se to izvrši, ne bodo Čehi imeli nobenega upliva na nemško šolstvo na Češkem in Nemci pa na češko ne. Ta določba je gotovo velike važnosti, ker gotovo vsak narod sam najbolje vé, kaka uredba šol njemu najbolje ugaja. Glavna stvar je pa, da se s tako razdelitvijo napravi jez potujčenju, kajti ljudske šole nemajo biti potujčevalnice, temveč morajo pred vsem skrbeti za izobraženje na narodni podlagi. Mi češkim Nemcem prav privoščimo to pridobitev, ker se trdno držimo načela, da naj bi vsak narod kolikor je moč sam odločeval o svojem šolstvu.

Trditi se pa ne more, da je baš na Češkem bila največja potreba za tako razdelitev. Češki Nemci uživali so že poprej v šoli popolno narodno enakopravnost. Nikdo jim ni v šole urival češčine, da, še celo na srednjih šolah se jim ni bilo treba učiti češkega jezika, če se ga neso hoteli. Naj so tudi Čehi imeli večino v deželnem šolskem sovetu, vendar neso nikdar mislili na to, da bi počeščili kako nemško šolo. Kaj tacega niti najbolj radikalnemu Mladočehu ni nikdar na um prišlo. Če so vzlic temu češki Nemci mislili, da je neobhodno potrebno, da se njih šole odtegnejo uplivu Čehov, je pač jasno, da je taka razdelitev deželnih šolskih svetov so prav neobhodno potrebna v nekaterih družih avstrijskih meševitih kronovinah. Tako vse delovanje deželnih šolskih svetov v Šleziji, na Koroškem in Štajerskem meri le na to, kako da bi ponemčili slovanski živeli dež. šolski svet v Istri zmatra za svojo glavno nalogo, poitalijančenje Slovencev in Hrvatov. Vsakemu je še znan ponemčevalni ukaz štajerskega deželnega šolskega sveta, ki se je sicer razveljavil za nekatere občine, ker se ni ujemal z duhom ustave. Za občine, ki se neso pritožile, je pa ostal še vedno v veljavi. Znano je, kako postopa koroški deželni šolski svet s slovenskimi učitelji. Da Slovenci v take šolske sovete zaupanja imeti ne morejo, je jasno. Nezaupanje do višje deželne šolske oblasti pa že samo po sebi ovira ugodni razvoj šolstva.

Velik del našega narodnega boja se tiče baš

šol. Reči pa moramo, da so v tem oziru naše dosedanje pridobitve v mnogih kronovinah še jako neznatne. Temu neso krivi toliko nam neugodni zakoni, kolikor okolnost, da o našem šolstvu odločujejo korporacije v katerih imajo naši najbolj zagrizeni nasprotniki večino. Najboljši zakoni nič ne pomagajo, ako jih izvajajo organi, ki nemo dobro volje in le gledajo, kako da bi jih napak tolmačili.

Na Koroškem še dosedaj Slovenci nemamo nobene čisto slovenske šole. V šolah se slovenščina zanemarija, ker deželni šolski svet pošilja mej Slovence učiteljev, ki neso večji dovolj slovenščine. Pa naj bode učitelj tudi večšč, vsaj se niti ne upa učiti slovenščine, ker ve, da se bi s tem le zameril svojim predstojnikom, ki bi ga kmalu prestavili kam mej Nemce, ali pa še celo natvezli mu kako neljubo disciplinarno preiskavo. Če pa nemščino v šoli pridno goji in jo slovenskim učencem v glavo ubija, pričakovati ima pohvale od svojih predstojnikov, morda tudi še kake remuneracije od kod in boljša služba mu v kratkem ne odide. In te neznosne razmere se tako dolgo ne bodo premenile, da se premeni šolska sprava v meševitih kronovinah tako, da bodo o slovanskih šolah imeli odločevati Slovani sami.

Jako umestno resolucijo stavil je v državnem zboru isterski državni poslanec doktor Vitezić. Predlagal je, da se isterski deželni kulturni svet razdeli v tri oddelke, hrvatski, slovenski in italijanski.

Še bolj potrebna nego razdelitev deželnega kulturnega sveta, bi pa bila razdelitev deželnega šolskega sveta. Pot, katero je pokazal gospod poslanec Vitezić glede deželnega kulturnega sveta nastopili naj bi slovenski deželni poslanci glede deželnih šolskih svetov.

Njih dolžnost je, da z vso odločnostjo zahtevajo razdelitev deželnih šolskih svetov na Koroškem, Goriškem, Štajerskem in v Istri. Ni se jim treba ozirati, če se morda s tem tudi zamerijo nekaterim visokim gospodom na Dunaji. Če je vlada bila za razdelitev deželnega šolskega sveta na Češkem, mora privoliti dosledno v razdelitev deželnih šolskih svetov tudi v družih kronovinah.

Mi vemo, da vlada takoj v to ne bode privolila, a naši poslanci ne smejo odjenjati. Če se jedenkrat njih zahteva odkloni, ponové naj v drugič, če se odkloni v drugič, ponové naj jo v tretjič. Posebno ne smejo za to zamuditi nobene ugodne prilike. Vsaka vlada mora vedeti, da se na naše glasove drugače zanašati ne more, če se bode ozirala na želje naše.

Dobro bi pa bilo, da bi Slovenci te velike akcije sami ne pričeli, temveč združeni z moravskimi in šlezkimi Čehi, kateri živijo v enakih razmerah, kakor mi; pa tudi odločnejši slovanski poslanci s Češkega nam svoje podpore ne bodo odrekli. Tako razdelitev deželnih šolskih svetov vsprejeti morajo slovenski zastopniki v svoj program. Ko se letos snidejo slovenski deželni in državni poslanci v Ljubljani, naj se tudi o tem dogovori. Zlasti odločna narodna stranka mora na tem shodu nato opomniti naše državne poslance, kateri so nekateri zares preveč prijenljivi postali. Na tem shodu naj se jim odločno naroči, da se imajo potegovati za tako razdelitev deželnih šolskih svetov in o tem stopiti v dogovor z našimi severnimi brati.

Pa tudi volilci slovenski zahtevajte pri bodočih državnoborskih volitvah od svojih kandidatov, da Vam obljubijo, na to delovati v državnem zboru, in kjer se jim ponudi prilika. To pa morajo volilci zahtevati od vseh slovenskih poslancev, ne morda samo na Štajerskem, ker tu gre za interes in obstanek slovenskega naroda. Tu ne velja izgovor, da se ta stvar morda ne tiče Kranjske, kajti če se ponemčijo koroški in štajerski Slovenci, potem pride vrsta na nas in v kolikor se bode pomanjšalo število našega naroda, tem težji bode boj za naš narodni obstanek. Pravi rodoljubi ne smejo poznati deželnih mej, kadar gre za narodne interese, kajti deželni partikularizem je v tem slučaju naravnost poguben.

Pa tudi dežela kranjska bode imela korist od take razdelitve, če ne precej, pa v prihodnosti.

Vsako okrepčanje slovenskega naroda že tako koristi nam. Čimbolj se bodo koroški in štajerski Slovenci odločili in oddaljili od Nemcev, tembolj se bodo približali nam. Če bodo štajerski in koroški Nemci videli, da so se jim izvila sredstva iz rok,

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko. (Dalje.)

Dobran je strmél, da more mladenič, vzgojen v jezuitskem zavodu, takó svobodno misliti. Kje je moral dobiti takih mislij? Nič menj pa se ni mladenič čudil razumu preprostega moža, Dobrana.

Taki so bili odnošaji mej njima in ni čuda, da je Krištof iskal Dobranove družbe. Pridno baveč se s knjigami, čutil je potrebo dogovoriti se o mnogih rečeh in v tem preprostem možu našel je duhá, ki se je ujemal z njegovim. Spoštovanje njegovo do Dobrana rastlo je dan na dan. Tudi Dobran je pristrčno občeval z njim, a pozornosti njegovi ni ušlo, da še iz družega uzroka Krištof takó pogostem zahaja v hišo.

Jitka, hči Dobranova, bila je deva lepe rasti in nenavadne lepote, popolnovane in ublažene od ljubeznjive skromnosti. Krištof od kraja še sam ni opazil, da se mu ljubezen rahlo krade v srcé. S čuvstvom doslej nepoznane sreče motril je čestokrat deklico, bavečo se z delom, a ta čut postal je s časoma gorkeji in konečno je mladeč dobil jasen pojem o svojih čuv-

tvih, uverivši se, da Jitko ljubi. Na njegovega duha je ljubav močno uplivala, dajoč mu novih nadej za bodočnost.

A tudi Jitka se je časih skrivaj ozrla na Krištofa.

„Nenavaden mladenič, čudno, da je iz šole jezuitov“, dejal je nekoč Dobran, ko je Krištof odšel iz njegove hiše. In pristavil je: „Šopirnosti po materi ni podedoval.“

„Prav vrl je!“ pritrdila je Jitka ter vzdihnila.

„A, ti vzdihuješ“, rekel je Dobran malomarno in brez namena; a mej tem skrbno opazoval hčer.

Rahla rudečica razlila se jej je po lici. Dobran se je uveril o tem, kar se mu je dozdevalo; da Jitka ljubi Krištofa.

A umirilo ga to ni. Užalilo ga je, da se je tako spletlo. A sam sebi tega ni mogel očitati.

Videl je, da ne more braniti Krištofu, da bi ne zabajal v hišo. Bili so časi podločnosti; podložnik je bil skoro suženj. In Krištof je bil že skoro gospodar gradu.

Nekateri ljudje, kateri so si iskali naklonjenosti z donašanjem na videz prav nedolžnih novic, prizadevali so se tudi, da bi gospa Poliksena zvedela o pohodih svojega sina v ono hišo. Na videz malomarno so zraven omenjali, da je Jitka, hči

Dobranova, jako lepo dekle.

Gospa Poliksena je dobro umela to namikovanje, vendar se je delala, kakor, da tega ne opazi.

Sicer pa se za vso to stvar ni dosti zmenila, nadejaje se, da ga bode ponos, katerega je ob vsaki priliki cepila svojemu sinu, ohranil, ter ga vedno spominjal velike razdalje mej njim in hčerjo bornega človeka. Vender je sklenila poslom naročiti, naj pazijo na korake Krištofove. Kmalu je zvedela za sleherni korak, katerega je storil Krištof. Sklenila je, da uporabi prvo priložnost, da pozove sina, naj ji poslušno razloži, s kako namenom hodi v hišo Dobranovo.

III.

S pragmatiško sankcijo ustanovil je Karel VI., poslednji moški potomec rodu habsburškega, da imajo v bodoče vse dedne dežele avstrijske tvoriti jedno nerazdeljivo celoto. Ako sam ne bode imel sinov, prevzamejo naj vlado njegove hčere, posebej pa je še ustanovil, da imajo prednost pred hčerami staršega brata Josipa I. Ko pa je umrl Leopold, jedini sin Karlov in brat Marije Terezije, imela je ta postati dedinja vseh dežel, in Karel je napejal vse moči, da bi jej zagotovil nasledstvo.

((Dalje prih.))

s katerimi bi jih bili ponemčili, kmalu ne bodo se toliko upirali njih odcepljenju od Koroške in Štajerske. Ti Slovenci sami se bodo pa bolj okrepčali in bodo z večjo silo težili k nam in zatorej lahko rečemo, da bi bil s tako razdelitvijo deželnih šolskih svetov storjen važen korak k zjedinenju Sloveniji.

Dolenjska železnica.

(Konec.)

Ker so dolenjski kraji preveč oddaljeni od svetnih trgovišč in vožnja preveč stane, se ne morejo prodati deželni pridelki za pravo ceno. To velja posebno za les in pa za premog v Kočevju. Ko se bode zgradila železnica, se bode posebno veliko premoga lahko izkopal in izvozilo. Pouzdignilo se bode sadjarstva in živinarstvo, ker se bodeta vsled ložjega občevarja sadje in živina bolje prodali.

Na Dolenjskem je mnogo železnih rud, železna industrija se pa zaradi predragega prevažanja ni mogla pouzdigniti. Ko bode dodelana železnica, pouzdignila se bode železna industrija. Pa tudi druge industrije se bodo oživile, ker so tu najugodnejši pogoji, dovolj vodnih sil, in mnogoštevilno delavno prebivalstvo. Zaradi tega se bode pouzdignila tudi trgovina s Trstom.

Posebno bode pa nameravana železnica koristila tako imenovani „kočevski deželici“. To je nerodovitna, gorata pokrajina, ki ni posebno pripravna za poljedelstvo. Prebivalstvo si je dosedaj precej prislužilo s krošnjarstvom. Ker se pa povsod začnajo delati ovire krošnjarstvu, bi Kočevje popolnoma propalo, če se ne zgradi železnica, ki bi omogočila intenzivnejše izkoriščenje gozdov in premogovnikov.

Železnica Ljubljana-Novomesto se bode s časom podaljšala na Hrvaško iz prometnih in vojaških ozirov. Kake važnosti bi bila za vojaško upravo ta proga, je lahko vidno, ker bi se ž njo jako zmanjšale daljave. Ravno tako važna bi bila ta železnica za trgovino. Iz Siska v Zemun je že sedaj direktna zveza, če se dodela še kratek kos Novomesto-Karlovca-Sisek bode se odprla nova trgovska pot z jugozapada države v Srbijo in na balkanski polotok.

Ta železnica pa ni le važna za trgovino, temveč bi se tudi izplačala. V poročilih deželnega odbora kranjskega, ki se je leta 1888. predložil deželnemu zboru, je obširno razloženo, kake dohodkov je pričakovati. Računa se 700 gld. dohodkov iz osebnega in pratežnega prometa na kilometer, torej za vso daljavo 132 kilometrov 92.400 gld.; dohodki tovarnega prometa se pa računajo na 420.000 gld. Pričakovati je 512.000 gld. skupnih dohodkov, in če se odbijejo stroški za obrat po 1800 gld. na kilometer, ostaja še čistega dobička 274.900 gld. ali okroglo 275.000 gld. Pri tem proračunanju se pa ni oziralo na lokalni promet, prevažanje rud, kamenja in opeke, in konečno izvažanje premoga iz Kočevja.

Po novejših poizvedbah se pa more uštevesi dohodke od prevažanja premoga in od lokalnega prometa letni dohodek računati vsaj za 100.000 gld. več, in zatorej bodeta omenjeni železnici dajali vsekako 350.000 gld. čistih dohodkov, če se tudi poštevali večji obratni stroški. Še večji bodo pa dohodki, če se interesovana Trboveljska premogovska družba res zaveže, da bode dajala precejšnje količine premoga po jako nižani ceni državni železniški upravi, kar je pa seveda závisno od daljnih poizvedovanj in obravnav.

Če tudi je pričakovati od železnice ugodnih uspehov, vendar bi bili interesi pri svoji majhni kapitalni sili in znanih težkočah ne mogli brez državne podpore negarantovanih obveznic z ugodnimi pogoji oddati in zatorej ne dobiti na 9 milijonov 650.000 gld. proračunanega kapitala za zgradbo železnice brez državne podpore. Za pokritje tega zneska imamo dosedaj le pol milijona goldinarjev deželne podpore in 600.000 gld. katere so obljubili interesi. Četudi je pričakovati, da interesi še kaj dadó, in da dežela prevzame namesto obljubljene podpore primerno jamstvo za interesovanje prioritarnih obveznic, da se bode ložje dobil denar, kar je pa závisno še od tega, če se sklene pogodba s Trboveljsko premogovsko družbo zaradi oddaje premoga po nižani ceni, vendar je neohodno potrebno, da se država z znatnim zneskom udeleži pridobivanja glavnice.

Po vladni predlogi se ima vlada pooblastiti,

da podjetju dolenjskih železnice da 2½ milijona državne podpore, za kar prevzame za isti znesek glavnih delnic po nominalni vrednosti. Državna podpora se ima od l. 1892 dalje uplačati v obrokih po 500.000 gld. s pogojem, da se dobi ostali za zgradbo potrebni kapital največ 7½ milijona brez daljšega obremenjenja državnega zaklada, z izdajo prioritarnih obveznic, prioritarnih delnic in glavnih delnic, katerih vzamejo interesi vsaj za 600.000 gld. Odsek misli, da bi se prioritarni obveznice morale glasiti na avstrijsko veljavo. Tudi je mislil odsek, da se soudeležba dežele mora v zakonu odločno izreči. Sklenil je pa prepustiti vladi, da določi, koliko daleč naj bi segalo jamstvo dežele za obrestovanje obveznic, ko bi dežela morala namesto obljubljene podpore prevzeti primerno jamstvo. Nekateri člani odseka so zahtevali, da bi dežela jamčila za vse obresti, drugi pa mislili, da bi to bilo preveč. Po tem poročilu nasvetuje še nekatere znatne premembe vladne predloge in sklepa s tem, da bode z vsprejetjem nasvetovanega načrta zakona rešena tudi peticijska kranjske trgovske zbornice za zgradbo dolenjske železnice.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. maja.

Državni zbor

je rešil že budget kmetijskega ministerstva, pri kateri debati se je minister Falkenhayn hudo zameril židovskim liberalcem, ker je nekaj govoril o zlatem teletu in se ni baš posebno laskavo izrazil o postopanju kapitalistov. Zato ga pa sedaj kaj pridno obirajo židovska glasila. Nek nemški poslanec s Češkega je pa menda mislil, da je vsaka točka budgeta za to, da se pri njej govori o češkonemški stvari in je ministrom pretil, da se bode proti njim nemška manjšina borila z vso odločnostjo, dokler bodo sedeli na svojih sedežih. Nekateri poslanci so se pa pritoževali, da zajci delajo po vrtil preveč škode, ker se sedanji lovski zakon povsod ozira le ne zakupnike lova, ne pa na sadjarje. Minister pa v tem oziru ni obetal nobene odpomoči. Sedaj se je začela razprava o budgetu pravosodnega ministerstva.

Volitve v delegacije

bodo se v državnem zboru vršile jutri zvečer. Poslanci s Češkega so, kakor znano, sklenili kompromis, po katerem bodo volili 6 Čehov in 4 Nemce. Če bodo pa moravski Nemci voljni voliti v delegacijo kacega Čeha, se še ne ve. Pravično bi bilo, da se tudi na Moravskem sklene kompromis, če se je na Češkem, ker drugače moravski Čehi ne bodo imeli nobenega zastopnika v delegacijah.

Češkonemška sprava.

Deželni zbor češki se kmalu snide, a še sedaj se za gotovo ne ve, katere predloge gledé češke sprave se mu bodo predložile. Vladi se baje tudi več tako ne mudi z dovršenjem sporazumljenja, ker jo Nemci vedno bolj napadajo. Nemci pa tudi neso prav zadovoljni z nameravano spremembo volilnega reda za veleposestvo. Mnogim se zdi, da premalo mandatov hočejo dovoliti nemškim veleposestnikom. Dokler se pa ne preustroji deželnozborski volilni red, se pa po Dunajskih dogovorih ne bodo uvele kurije. Proti uvedanju kurij je pa mej Čehi in Nemci že mnogo pomislekov. Če bi kurija veleposestnikov tudi imela pravico ugovaranja, bi vsak zakon, ki se tiče narodnosti, in vsako spremembo volilnega reda lahko preprečilo 36 poslancev. Sedaj se pa mora vendar 61 poslancev odtegniti glasovanju, da se taka volilna reforma zabrani. Ker so veleposestniki navadno nasprotniki vsacemu razširjenju volilne pravice, se liberalni elementi pomišljajo, če je umestno jim dovoliti take predprave. Ker bode mej Nemci in Čehi mnogo jih nasprotovalo takej premembi deželnega reda, je jako dvomljivo, če se bodo kurije sploh uvele. Tako morda utegnejo najvažnejše točke sporazumljenja ostati neizvršene.

Proti pomnoženju fidejkomisov.

Zadnja leta je državni zbor večkrat dovolil ustanovljenje novih fidejkomisov, ali pa povečanje starih. Liberalni poslanci so vedno ugovarjali takemu kopičenju zemlje v rokah nekaterih plemenitih rodbin. Po pravici so naglašali, da se s tem le poostrejuje socialno vprašanje. Vsi ugovori pa neso nič pomagali. Sedaj pa kaže, da bode drugače. Vsaj pravni odsek zbornice poslancev je sklenil priporočati, da se preide o dveh fidejkomisnih predlogih na dnevni red. V odsekovih poročilih se naglaša, da ne kaže več snovati novih fidejkomisov oziroma povečevati že obstoječih, ker že itak 5% zemljišč v državi spada v fidejkomise, na Češkem pa celo 12¼% in zlasti v poslednji deželi nekateri fidejkomisi merijo po mnogo kvadratnih milj.

Vnanje države.

Srbsko-bolgarski odnošaji

se utegnejo kmalu nekoliko izboljšati. Afera z makedonskimi dijaki je pozabljena. Bolgarija pošlje v

Beligrad Plovdivskega prefekta Dimitrova za diplomatičnega agenta in tako se bodo zopet obnovili normalni diplomatični odnošaji. V Bolgariji tudi gine nezaupnost do Srbije, ker srbska vlada gleda, da se v Srbiji ob bolgarski meji ne zbirajo elementi, kateri bi utegnili rušiti mir v Bolgariji. V Beogradu pa razsodni krogi tudi spoznavajo, da zaradi Makedonije ne kaže z Bolgari živeti v sovraštvu, ker se makedonsko vprašanje itak še tako hitro ne bode reševalo.

Zatiranje poljskega jezika na Poznanjskem.

V pruski gospodski zbornici se je knez Radzivil pritoževal, da se zatira poljščina na Poznanjskem. Učni minister je temu ugovarjal in rekel, da se vlada ravna po istih načelih, kakor se je prejšnja leta in se hoče dalje ravnati po teh načelih. Po kakeh načelih se je dosedaj ravnala pruska vlada, je dovolj znano in jih nam tukaj ni treba razkladati. Iz ministrovega govora se le toliko dá posneti, da Poljaki nemajo kmalu pričakovati izboljšanja svojih razmer.

Nemška vojaška predloga.

Nemški cesar je pri vsprejemu predsedstva državnega zbora izrekel obžalovanje, da nekateri listi kritikujejo vojaško predlogo. To predlogo preslesli so temeljito vojaški krogi in spoznali, da je potrebna za ohranjenje miru. Ta opomba cesarjeva pa ni imela zaželenega uspeha. Listi sedaj še huje kritikujejo predlogo, s katero se bode 18.000 mož več odtegnilo svojemu poklicu, nego dosedaj in naglašajo, da je ta predloga ravno taka vladna predloga kakor druge in se torej sme kritikovati. Posebno hudo proti predlogi piše „Post“, ki je prejšnji čas bila oficijozna. Po teh časniških glasovih soditi, se povišanje nikako ne bode tako brez ugovora dovolilo, kakor se je pričakovalo, temveč bode v državnem zboru še huda debata.

General Daban.

Mnogo se je govorilo in pisalo nedavno o generalu Dabanu, kateri je bil pozval druge generale, da naj varujejo pravice vojske proti civilistom in vladi. Zaradi tega mu je bil vojni minister prisodil daljši zapor. Vsled tega je bil nastal velik hrup v senatu in že se je mislilo, da bode prišlo do ministerske krize. Vsa zadeva se je pa bila za vlado ugodno končala in general je moral rad ali nerad nastopiti kazen. Sedaj so mu pa ostanek kazni odpustili in zopet se povrne na svoje mesto. Ona zadeva se bode kmalu pozabila in general bode pa sedaj miroval, ko je videl, da sedaj ni več čas za vojaške pronunciamente.

Domače stvari.

— (Dramatično društvo) imelo je v soboto svoj občni zbor. Predsednik, g. dr. Ivan Tavčar, otvoril je zbor s primernim nagovorom ter izrekel toplo zahvalo deželnemu zboru kranjskemu in mestnemu zastopu Ljubljanskemu, ki sta tudi letos naklonila društvu primerno podporo. Zbor je tudi izrekel zahvalo vsem onim, ki so delovali v prosep društva, tako zborovodji g. prof. Gerbiću, damam in gospodom pri opereti, tako tudi igralnemu oboju in g. režiserju. Tajnik g. Anton Trstenjak poročal je o preteklem društvenem delovanju in blagajnik g. dr. Stare o denarnem stanju. Obe poročili sta se odobrili, in mi bodemo poročilo tajnikovo še posebej priobčili. Ker je letos sto let, kar se je igrala Linhartova „Županova Micika“, poslavo bode dramatično društvo to stoletnico, sicer ne letos, ampak takrat, ko bodemo imeli novo deželno gledališče, torej v novem gledališču. Konečno so se vršile volitve. Za predsednika je bil izvoljen g. dr. Ivan Tavčar, za blagajnika g. dr. Josip Vošnjak, za odbornike pa naslednji gg.: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Drenik, Ivan Hribar, dr. Danilo Majaron, cesarski svetnik Ivan Murnik, prof. Luka Pintar, prof. Simon Rutar, mestne hranilnice kontrolor Anton Trstenjak, urednik Ivan Železnikar, dr. Vladimir Žitek.

— (Ljubljansko barjé.) Poroča se, da vlada pripravlja načrt zakonu o osuševanju Ljubljanskega barjé. To jesen ga baje predloži poslanski zbornici.

— (Iz Novegamesta) se nam naznanja, da so ekselence ministerski predsednik grof Taaffe, trgovinski minister marquis Baquhem, baron Schwegel in prof. Šuklje vsprejeli častno meščanstvo in tudi obljubili nadalje za blagor Dolenjske delovati.

— (Diplomo častnega občanstva) izročil je včeraj odbor občine Studenec, na čelu nji župan gospod Kocmur, gospodu okraj. glavarju Mahkotu, kateri je isto s prisrčno zahvalo vsprejel.

— (Serenada,) katero je v soboto priredil klub slovenskih biciklistov s sodelovanjem čitalniškega pevskega zbora g. dr. Ivanu Tavčarju, vršila se je v najlepšem redu. Že krog 9. ure zvečer bilo

je silno veliko občinstva zbranega. Proti 3/4.10. uri pripeljejo se kolesarji na ovenčanih kolesih ter se postavijo pred hišo v lep krog. Nato zapoje čitalniški pevci tri pesmi z znano točnostjo. Mej petjem poklonila se je deputacija kolesarjev, obstoječa iz gospodov: Vesela, Ogorelca in Zupanca gosp. doktorju Tavčarju ter poklonila gospej dr. Tavčarjevi krasno kito cvetja. Potem so se odpeljali kolesarji zopet v lepem redu k učilni dvorani in slavnost bila je končana.

— (Nenavadna promocija.) Dne 10. t. m. bil je na Dunajskem vseučilišči promoviran doktorjem prava mej drugimi tudi Zagrebški župan doktor medicine g. Emil Amruš. Ko je bil že mnogo let zdravnik in je sešebno pohvalno deloval v Bosni, podal se je na Dunaj učiti se pravnim in državnim naukom. V to ga je nagnilo prepričanje, da le kot pravnik najuspešniše lahko deluje na korist hrvatski politiki, kateri se je posvetil kot član „neodvisne“ stranke. Kako se je temeljito na to udal pravnim studijem, dokazuje najbolje to, da je vse rigorosa prebil z odlikami iz vseh predmetov. Zaradi tega bil je tudi opravičen, da je prosil promocije „sub auspiciis imperatoris“. Vender pa mu ta ni bila dovoljena. Vsekakor pa ostane Zagrebški župan sijajen vzor sešebno mladini, vzor v marljivosti in resni idealnosti.

— (Železnica Divača-Loka.) Deželni odbor koroški je povabil deželne odbore interesovanih dežel, da bi skupno delovali na to, da bi se gradila železnica Divača-Loka in je predlagal posvetovanje interesentov.

— (Poročil) se je danes dopoldne gospod Aleksander Hudovernik, c. kr. notar v Kranjski gori, z gospodično Ano Roblekovo iz Žalca.

— (Poročil se je) v Trstu dne 10. t. m. urednik „Edinosti“ gospod Makso Cotič z gospodično Katinko Duša.

— (Gasilna društva) Ljubljansko, Spodnje Šišensko, Št. Vidsko, Bizaviško, iz Viča in Velje praznovali so včeraj jako slovesno mašo sv. Florijana, kakor običajno vsako leto v sv. Florijana cerkvi. Tretji oddelek gasilnega društva Ljubljanskega izročil je o tej priliki svojemu novo imenovanemu vodji, gospodu Josip Gerber-ju v dar, kot priznanje njegovih zaslug in obče priljubljenosti častno sekiro na rudeče-zlati predpasnici. Gospod Anton Kavčič je v lepem govoru zahvalil se g. Gerber-ju za njegovo delovanje v prid gasilstva in ga prosil naj nadalje ostane blag prijatelj gasilcev, kar je g. Gerber obljubil. Potem je bila zabava vseh gasilnih društev pri Ferlinci, pri katerem je svirala godba.

— (Magistratni uradniki), kateri se uporabljajo pri policijskem poslu, dobé v kratkem vsi jednolično uniformo, katero bodo nosili ob vsakem javnem nastopu, naj bode na ulici, pri sprevedih, pri predstavah, zborih i. t. d. Nova obleka bode dosti okusnejša od sedanjih in za vse uradnike policijske jednolična.

— (Ljubljanski mizarski pomočniki) imeli so včeraj v gostilnici „Bierhalle“ na sv. Petra predmeti zborovanje, kateremu je prisostvoval kot vladni komisar magistratni uradnik g. Robida. Navzočih je bilo 80 pomočnikov. Sklenili so delati le po osem ur na dan in zahtevati 20 % pobojšanja dosedajne plače, to vsem mojstrom naznaniti, ako ne dovolé zahtev, pa delo v 14 dnevih ustaviti in pričeti „štrajk“.

— (O Kamniški železnici) se nam piše: Slehernemu je znano, s kakimi težavami se je moralo že več, ko jedno desetletje bojevati, predno se je uresničil načrt lokalne železnice iz Ljubljane v Kamnik. Gospodu Alojziju Prašnikarju v Kamniku gre brez dvoma zasluga, da se je bil prvi spomnil tega železničnega načrta ter se trdno in neomahljivo držal svoje ideje. Uresničil se je načrt pa še-le od tistih mal, ko se je g. Prašnikar združil z gospodom baronom Lazarinijem. Oskar baron Lazarini je avtorizovan civilni inženir v Gradcu, stavil je že več železnic na Zgornjem Avstrijskem in na Češkem in tako je zaslovelo njegovo ime v tehniških industrijskih krogih. Tehniško jako izobražen in trdne volje deluje z velikim uspehom v svoji stroki in pri vsakem mu izročnem podjetju. Gosp. Oskar baron Lazarini je naš rojak, rodом s Kranjskega, kar ni tako obče znano. Kakor smo slišali, snuje sedaj g. baron Lazarini več zgradbenih načrtov, mej njimi neke lokalne železnice na Češkem, dolenske železnice, Tržiško-Kranjske oziroma Tržiško-Podnartske in Loško-Divaške železnice. Ni-

kakor ne dvomimo, da bode z ozirom na njegovo obče priznano sposobnost imel odlične deleže pri zgradbah kranjskih železnic.

— (V Sarajevu) umrl je dne 1. maja g. Dragotin Tušar, slikar, v 34. letu dobe svoje. Rajni bil je rodом Kranjec, vrl narodnjak in obče spoštovan kot značajan možak. Pogreba udeležilo se je mnogo njegovih rojakov iz vseh stanov.

— (Iz Dolenje Vasi pri Ribnici) se nam piše: V torek dne 6. t. m. umrl je v naši vasi nagle smrti Marko Zajc, brat pokojnega akademičnega kiparja Frana Zajca. Tudi umrši Marko bil je po deželi znan kot dober kipar. Prišedši iz Ljubljane, kjer je bil še zadnje nedeljo meseca aprila, semkaj je takoj zbolel in v par dneh bil mrtev. V m. p.!

— (Račun koncerta) dne 27. aprila 1890 v gledišči „Armonia“ na korist podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu. Prodane lože, sedeži in vstopnice 496 gld. 40 kr.; Prodane cvetlice 62 gld. 35 kr.; Darila 160 gld. 60 kr.; Skupaj 719 gld. 35 kr.; Stroški so znašali 212 gld. 14 kr.; Ostalo je torej čistega dohodka 507 gld. 21 kr.

— (Na Dunajskih šolah) poučuje 2296 učiteljev in učiteljic, mej temi je tudi 9 Kranjcev.

— (Uhlanski polk štev. 12) odide iz Celovca v Slavonijo; od tam pa pride v Celovec husarski polk štev. 8.

— (Posnemanja vredno.) V Trstu so vsi steklarji sklenili, da bodo ob nedeljah imeli svoje prodajalnice cel dan zaprte.

— (Nemška kultura.) „Miru“ se piše iz Črne: „Predznost naših, ne vemo, od kod vse privandranih nasprotnikov postaja čimdalje hujša, tako, da si Slovenci na svoji lastni zemlji že skoro več dihati ne upamo. Posebno se v tem odlikujejo grof Thurnovi gozdarji in razni njihovi pristaši. Nedavno so šli trije delavci domov in so peli slovenske pesmi. To pa je zgorej omenjene gozdarje tako zelo razdražilo, da so tekli za njimi in jih začeli pretepati. Jednega so na roki močno s „hirschfängerjem“ ranili, da prsti ne bodo več dobri, kakor je zdravnik rekel. Tožba je že šla v Celovec. Zadnjega dne marca pa so gozdarji in učitelji v gostilni začeli zmirjati nekega kmeta zaradi občinske volitve. Očitati so mu, da so kmetje volili nekega krojača, ki ni nič vreden. Njegov madež pa je največ to, ker je zvest Slovenec. Tudi so kmetom očitati dolgove, pa najbrž tudi sami niso brez njih. Čeravno so pri volitvi zmagali, vender še ne dajo miru. To pa dela le strah, ker čutijo, da se jim kmetje umikajo in da od nemškutarije nočejo nič več slišati. Da, tako hitro, kakor so oni mislili, se slovenščina ne bo dala iztrebiti iz naših krajev!“

— (Popotnik. Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Ljubljani“) prinaša v devetih številki nastopno vsebino: Učitelji slovenski? — Druga skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Zemljepisni pouk na ljudskih šolah. (Za nagrado.) (Konec.) — Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. (Pišeta prof. Henrik Schreiner in J. Koprivnik.) (Dalje.) — O razvoju bolgarskega šolstva. (Spisal prof. Ant. Benzenšek.) (Konec.) — Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti.

— (Kmetijska in gozdarska razstava na Dunaji.) Minolo sredo je imel glavni odbor za to razstavo svojo sejo in je z veseljem vzel na znanje poročilo, da je trgovsko ministerstvo sklenilo za industrijske in obrtne skupine podeliti 30 srebrnih in 60 bronastih svetinj in da je ogersko deželno kmetijsko društvo odločilo 50 družbenih svetinj za Dunajsko kmetijsko in gozdarsko razstavo. Dunajska kmetijska družba bode pa dala kovati 1222 srečnih in 1486 bronastih svetinj. Pa tudi nekatera druga društva in korporacije bodo podelile več svetinj. Avstrijsko poljedelsko ministerstvo je pa že prej obljubilo 84 zlatih svetinj. Za častna darila došlo je odboru tudi že blizu 30000 gld. Na tej razstavi bode se letos zlasti videla popolna slika avstrijske domače (hišne) industrije. Mej drugim bodo videti tudi lepi izdelki bosenske domače obrtnije.

— (V Gorici) imajo v zadnjem času v neke cerkvi razsvetljeno uro, na kateri se po noči ravno tako dobro razloči kakor po dnevu. Take ure, kakršne imajo že vsa večja mesta, razsvetljuje po več plinovih lučij, kazalo pa je prosojno. Želeti bi bilo, da bi se tudi v Ljubljani take ure uvele!

— (Požar.) Kakor se nam javlja iz Zdobrovo nad Ljubljano, je tamkaj gorelo včeraj popoldne pri posestnici Mariji Maček. Zažgali so igrajoči se otroci. Pogorela so razen hiše vsa gospodarska poslopja, zgorela je tudi krava.

— (Dostavek.) Zahvali gasilnega društva v Postojni v št. 106. izostalo je po pomoti gasilno društvo iz Ljubljane. Ker je to društvo pri ti slavnosti zastopalo celo 10 članov, izrekamo tu svojo najtoplejšo zahvalo na njih udeležitvi. Odbor.

— (Iz Litije) poslali so nam lastniki tamošnje predilnice popravek, ki ni spisan § 19. tisk. zak. Navzlic temu pa radi temu popravku povzamemo, da tamošnje delavke zaradi prepričlega zasluga ne nameravajo dela ustaviti in da ne služijo ob svoji hrani po 20—30 kr. na dan, ker take mezde sploh nihče nema.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 10. maja. Zatožba v Pancevu pravdi skuša dokazati iz aktom pridejanih zapisnikov, pisem, brzojav in izpovedeb zatožencev, da je Kalubkov postopal kot pooblaščenec in agitator ruskega poslanstva v Bukureštu, da je načelnik azijskega oddelka ruskega ministerstva vnanih zadev Zinovjev vedel za zaroto, da sta se Cankov in Lutkanov pogajala s posredovanjem Kisimova, in da so zarotniki nameravali odstraniti sedanjo vlado, odstaviti princa Ferdinanda, da je Rusija obljubila, da pošlje v Sofijo generala Domontoviča, da bode prevzel vodstvo bolgarskih zadev, dokler ne bode voljen nov knez in bode za prestol naznačila tri kandidate, mej njimi cdnega Slovana. Pritožba natančno opisuje, kako so zarotniki hoteli zapreti princa in vse ministre in zakaj se je njih načrt ponesrečil.

Bukurešt 11. maja. Po zasobnih poročilih iz Bolgarije je vlada v raznih pridunavskih mestih, ob srbske in makedonske meji pomnožila vojake in storila izredno varstvene naredbe, ker se boji izgredov zaradi pravde proti majorju Panici.

Carigrad 11. maja. Pravosodnega ministra Djevdeta pašo so odstavili in ga nadomestili z ministrom za vakufska posestva Rizo pašo. Na mesto poslednjega pride sedanji minister javnih del Zihni paša, katerega so nadomestili z ravnateljem indirektnih davkov Reifom pašo. Perskega muresarifa so odstavili in ga nadomestili Nazimom bejem. Predsednik municipalitete v Peri in tajnik sultanov je imenovan poslanikom v Bukarestu namesto Ferduna beja, kateri je imenovan poslanikom v Belemgradu, namesto Mahmuda Neddina, kateri pojde v Atene.

Pariz 11. maja. Socijalist Boyer interpeluje radi naredeb vsled oznanila dne prvega maja in dolži policijo. Minister Constans odvrne, da je imelo oznanilo političen značaj; razen tega hvali postopanje policije in prevzame zato odgovornost. Nato se vsprejme dnevni red, ki tudi odobrava korake vladine, s 383 proti 57 glasovom.

Madrid 11. maja. V senatu utemeljeval je Marcoartu predlog, da se osnuje mejnarodno razsodišče. Minister vnanih zadev je odgovoril, da želi, da bi se osnovalo tako razsodišče, a on obžaluje, da se večkrat države ne ozirajo na izrek razsodišča, če tudi se same poprej sporazumejo, da bode kako stvar razsodilo razsodišče. Španija je že večkrat vsprejela razsodišče in bode v bodoče jednako postopala, toda treba tudi, da druge države se izrekó za uvedenje razsodišč. Minister je obžaloval, da Španija nima iste veljave, ki bi jo morala imeti po svoji zgodovini, in pozval senat, da Marcoartuov predlog pretrese.

Dunaj 12. maja. Član gospodske zbornice knez Hugo Salm Reifferscheidt je umrl.

Karloveci 12. maja. Včeraj je bila slovesna instalacija novovoljenega patrijarha mej ogromnim navalom srbskega naroda vseh slojev in z naudušenimi ovacijami za vladarja.

Razne vesti.

— (Pedagogiški dnevnik) jel je izhajati s 1. januarjem t. l. v Prusiji. Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov. Cena mu je primeroma nizka, kajti znaša le 8 mark na leto.

* (Nagrada za nabiranje hroščev). C. kr. namestništvo v Pragi je razglasilo, v sporazumljenju z deželnim odborom češkim, da se ima nagraditi nabiranje hroščev in oglecev po dva krajcarja od litra ter da se imajo te nagrade izplačevati iz občinskih blagaj. Polovico teh nagrad pa se bode občinam povrnilo iz deželnih sredstev.

* (Dinamitne bombe.) Kakor se poroča „Politiki“, je policija na Dunaji našla pri petih delavcih dinamitne bombe. Dotične delavce so zaprli.

* (Avstrijske romarje v Palestini). napali so mohamedanci, predno se je odpeljali iz palestinskega pristanišča Chaifa, ter jih opali. Skoro vse kovčge so spraznili, razrezali ali razbili in po poljih razmetali. K sreči ni nobeden romar ranjen.

* (V Sredci) bil je v soboto popoldne ob 1/3. uri potres, kateremu je čez pol ure sledil drug. Škode ni, ker sta bila potresa le lahka.

* (Zopet blaznica v Ameriki pogorela.) Dne 8. t. m. zvečer se je unela blaznica blizu Norwicha. Zgorelo je 12 oseb. Jeden blaznih oseb, katerega so morali večkrat radi hudobnosti zvezati, ustal je skrivoma s postelje, zlit petrolej iz svetilnice po svoji postelji ter jo zažgal. V trenutku bila je cela soba v ognju in v par urah upepelil je požar vso blaznico.

* (Z guilotino usmrtili) so dne 5. t. m. v Blors-u na Francoskem morilca Aubert-a. Ta je dne 18. novembra m. l. srečal nekega starega strežaja, ga napojil in usmrtil v bližnjem gozdu, nadejaje se, da ima kaj denarja. Dobil je 30 frankov in uro usmrčenega, katera ga je izdala. Pred smrtjo vedel se je tako nebrizno, da se je navzoče občinstvo silno čudilo.

* („Jako slabo darilce“) podal je stari bogati a škopi stric svoji netjakinji srčnimi besedami povodom njene poroke. To „neumno darilce“ bila je namreč že stara blazina, katero je pa netjakinja tudi koj po odhodu stričevem vrgla v kot, kjer je ležala par dni. A pri svatbi je strice mimogredé omenil, da darilce mogoče ni tako slabo, ker utegne biti razen žime v blazini še kaj drugega. Domov prišedši razpara nevesta blazino ter najde notri 20.000 rubljev v bankovcih in na to je postal takoj „najlepši, najljubeznivejši striček.“

* (Velikost Londona) kažejo nastopne številke: Vsako uro rodi se v Londonu 15 otrok, umrje pa 10 ljudi. Dolgost Londonski ulic znaša 7000 angleških milj, tako da bi človek, ki bi hotel prehoditi vse le jedenkrat, potreboval celo leto, ako bi 30 angleških milj na dan prehodil. Povprečno pojedó v Londonu na leto pol milijona volov, dva milijona ovac, osem milijonov glav perutnine, 200.000 telet, 500 milijonov funtov rib, 500 milijonov ostrig, 200.000 morskih rakov. Popije se pa v Londonu povprečno na leto 200 milijonov litrov piva, 50 milijonov litrov vina in 10 milijonov litrov ruma. Te številke jasno značijo velikost največjega svetovnega mesta.

Bratje Sokoli!

Ker se bliža čas društvenih izletov, blagovolé naj si vsi oni bratje Sokoli, kateri še nimajo društvenega plašča, omisliti si ga v kratkem času.

Na zdravje!

Odbor „Sokola“.

VABILO.

Gospode člane čitalniškega pevskega zbora opozarja na pevsko vajo v torek dne 13. t. m.

pevski odbor.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim. Francoskim žganjem in soljo. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor, založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (55-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Št. 8371.

Zahvala.

Gospod Fran Gallé je povodom smrti svojega očeta, graščaka Karola Gallé-ta, podaril 50 gld. za mestne uboge tukajšnjemu magistratu, za kar se mu izreka srčna zahvala.

Mestni magistrat Ljubljanski
dne 8. maja 1890.

Župan: Grasselli.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. maja	7. zjutraj	730.9 mm.	17.2° C	sl. jz.	jas.	0-00 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	21.0° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	731.5 mm.	14.8° C	sl. zah.	jas.	
11. maja	7. zjutraj	732.0 mm.	16.0° C	sl. jz.	jas.	0-00 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	25.2° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	730.3 mm.	16.0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 17.7° in 19.1°, za 4.7° in 6.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	89.45	89.45
Srebrna renta	89.85	89.05
Zlata renta	110.10	110.10
5% marcna renta	101.60	101.65
Akcije narodne banke	948.—	947.—
Kreditne akcije	299.75	299.25
London	118.15	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.40	9.39 1/2
C. kr. cekini	5.56	5.56
Nemške marke	58.—	58.—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	103	15
Ogerska papirna renta 5%	99	70
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	59

Tuji:

11. maja.

Pri Slonu: Rupnik, iz Idrije — Prager iz Prago. — Tuege iz Berolina. — Polak Kind, Grunneman z Dunaja. Delchin iz Gorice.

Pri Malič: Spielman, Jelašek, Robiček, Prochner, Du chse z Dunaja. — Telle iz Grada. — Engel, Polnauer iz Budimpešte. — Granath iz Zadra.

Pri južnem kolodvoru: Gregorič iz Crnomlja. — Ri-starič iz Radgone.

Umrli so:

10. maja: Jožeta Kham, trgovčeva vdova, 77 let, Francovo nabrežje št. 11, za oslabljenjem.

11. maja: Liza Loos, konduktarjeva hči, 9 mesecev, sv. Martina cesta št. 11, za božjastjo.

Št. 8349.

Razglas.

V torek 6. dan t. m. je pri tukajšnjem konjaču neki domači, njemu v opazovanje poslani pes poginil in sekcija je dokazala, da je bil stekel.

Vsled tega se na podlagi postave z dne 29. februarja 1880. leta, drž. zak. št. 35, od današnjega dne počenši

trimesečni pasji kontumac

za celo mesto upelje, in ukaže, da smejo psi v tem času le s trdno torbo okolu letati ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi. Psi, ki bodo prosto brez torbe okolu letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okolu mesta upeljalo c. kr. okrajno glavarstvo.

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 8. maja 1890.

P. n.

Usojam si častitim damam uljudno naznanjati, da odprem v sredo dne 14. maja t. l. v hiši g. A. Drelse-ja

v Ljubljani, Mestni trg št. 5

specijalno prodajalnico za žensko in dekliško narejeno obleko.

Z velikim nakupom za svojo trgovino in z doseženimi prednostnimi cenami sem v prijetnem položaji, da morem jako po ceni prodajati; dalje si usojam omeniti, da je za posamične predmete, kakor ženske dežne plašče, jopiče in cele toalete sezona že minula, da jih torej oddajam pod ceno.

Priporočam se torej p. n. damam, da porabijo to jako ugodno prilžnost za napravo jako modnih oblačilnih predmetov po najnižjih cenah in prosim, da mi skažejo njihovo cenjeno zaupanje. Prizadeval si bodem, zadovoljiti svoje častite naročnice in kupovalke. Naročila po meri za toalete se po najnovejših uzorcih in žurnalih izdelujejo jako priležno.

Priporočujoč najuljudneje v slučaju potrebe svojo veliko zalogo v najcenejšem in najfinejšem genru jako oskrbljeno in izbrano, znapnjam se

z velespoštovanjem

KAROL KMELNIGER.